

Ewangelia z soboty: Nie odkładać nawrócenia

Ewangelia z soboty 29 tygodnia okresu zwykłego wraz komentarzem. “I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł»”. Pan Jezus oczekuje od nas owocu codziennego nawrócenia, konkretnej odpowiedzi na jego nieskończoną miłość. On sam czyni resztę.

Ewangelia (Łk 13, 1-9)

W tym czasie przyszli niektórzy i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział:

«Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść:

«Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców,

ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć”».

Komentarz

Zaproszenie Jezusa do osobistego nawrócenia przynagla wszystkich. Rozmówcy Jezusa uważali, że przyczyną nieszczęść i niesprawiedliwości wobec niektórych ludzi były ich własne grzechy. Nawet jego uczniowie prezentowali tę samą mentalność, gdy zobaczyli człowieka, który

urodził się ślepy: „Rabbi, kto zgrzeszył, ten człowiek czy jego rodzice, że się urodził ślepy?” (J 9,2). Uczynili się nieodwołalnymi sędziami sumienia innych ludzi. Jezus jednak wypomina im tę postawę, ponieważ nie patrzą na swoje własne życie, nie widzą stanu własnej duszy i dlatego się nie nawracają.

Nawrócenie jest zwróceniem się do Boga, i z pomocą Jego światła, uznaniem własnego grzechu wraz z podjęciem nowego życia, zgodnie ze słowami Psalmu: „Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość. (...) Uznaję bowiem nieprawość moją, a grzech mój jest zawsze przede mną.” (Ps 51, 3.5). „Jezus Chrystus jest obliczem miłosierdzia Ojca”[1] – przypomniał papież Franciszek, gdy zwołał nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia.

Przypowieść Pana Jezusa mówi nam o cierpliwości Boga. Właściciel posadzonego w winnicy drzewa figowego od trzech lat czeka na owoce i jest gotów czekać czwarty rok, ponieważ ogrodnik obiecał mu, że zrobi wszystko, co w jego mocy, aby następne zbiory nie były znowu bezowocne. Rzeczywiście, „Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy”. (Ps 103, 8). Ale ta boska cierpliwość nie może być pretekstem do odkładania nawrócenia, do porzucania ciągłego czerpania ze źródeł łaski Bożej: sakramentów, soku Bożego, który nasycza i ożywia naszą duszę i zamienia nas w ludzi, którzy wydają owoce.

[1] Franciszek, *Misericordiae vultus*, nr 1.

Josep Boira // Photo: Jametlene
Reskp - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sobota-29tydzien/> (23-03-2026)